

[Moltesen.]

grænset Uddannelsestid. Det, vi vil, er en Uddannelsestid, som aldrig ender. Man hører saa tidt, det bliver sagt om Læreren: han har kun 4—5 Timer. Men der er intet, der slider mere end Lærergerningen. Det, det kommer an paa, er, at han holdes frisk altid, og derfor gælder det om, at vi laver vor Læreruddannelse saaledes, at Lærerne ikke kan blive færdige, hverken paa 3 eller 4 Aar, men stadig faa Lejlighed til at gaa videre i den Udvikling, som de sættes i Gang til paa et Seminarium, ved Laboratorieøvelser og Laboratorieøvelser, som stadig skal fortsættes. (*Vilhelm Rasmussen*: Hvorfor nedskar Venstre saa Lærerhøjskolen?). Jeg har sagt, jeg taler paa egne Vegne, og at jeg ikke vilde forlænge Debatten, men at jeg blot, da jeg er blevet udfordret dertil, vilde sige min Mening. Og jeg vil da sige, at dette Lovforslag er et særdeles slet Lovforslag. Det gør den Ordning, vi nu har, og som kan bruges, til en meget daarlig Ordning, fordi det fæstner vor Læreruddannelse til disse afsidesliggende Steder og til de 5 Seminarielærere. Der sidder Eleverne ude og kan ingen Steder komme. Maaske kan de flyttes — den højtærede Minister sagde forleden, at naar de har været 2 Aar paa et Statsseminarium, kan de flytte over til et andet Sted. Hvis man kender til Seminarieordningen, saa ved man, at det er aldeles ugørligt. De kan ogsaa flytte nu, men det gør de ikke. Naar man er paa et Seminarium, maa man blive der, til man er færdig. En enkelt kan maaske flytte, men hvordan i al Verden skulde denne Flytten fra Seminarium til Seminarium ordnes? Det vil praktisk være aldeles ugørligt. Det vil blive saaledes, at de vil være stavnsbundne disse 4 Aar paa disse afsidesliggende Steder, hvor de maa suge paa Labben af de 5 Seminarielærere, som sidder saa at sige paa Livstid. Paa de private Seminarier kan det bedre gaa; hvis de ikke overgaar sig selv hver Dag, bliver de sendt bort. Men paa Statsseminarierne, hvor de er Statsembedsmænd, der kan de blive siddende, indtil de mulig gaar i Frø, og det gør man uhyre snart paa et saadant Sted, hvis man ikke stadig er i Kontakt med det levende Liv; og det er det uhyre vanskeligt at være paa disse Steder.

Altsaa, denne Ordning, som nu skal op højes til Lov, er efter min Mening særdeles slet, og derfor stemmer jeg imod den — hvis jeg skulde benytte den højtærede Undervisningsministers Jargon, vilde jeg sige: fordi den er reaktionær, nej: fordi den er slet.

Vesterager: Der var to Ting, der forbavtede mig i dette Foredrag. For det første dette voldsomme Angreb paa Seminarier, som ligger afsides. Man skulde netop tro, naar man særlig har Folkeskolen og Landbostanden for Øje — og det er jo det, Venstre hele Tiden kører paa —, at det Liv, de paagældende kom til at leve derude, var i den nøjeste Forbindelse med hele det aandelige Liv, der er paa de Egne, hvor de skal virke. Nu har vi altsaa faaet at vide, at der er en skærende Modsætning. De skulde vel helst opdrages inde i Byerne og saa komme ud paa Landet for at være i rigtig nøje Kontakt med Befolkningen derude.

Dernæst skal jeg oplyse, at den Mand, der i særlig Grad stod bagved Seminarieforslaget i den store Skolekommission, var Biskop Sørensen, som først var Seminarieforstander i mange Aar og derefter Ministeriets Konsulent i Skolesager, og han har ønsket at gaa langt videre end baade Konservative og Venstre. Han har ikke stillet et eneste Ændringsforslag af nogen Betydning til det, der først var udarbejdet. Ved det Forslag, der foreligger her, er der vist stor Imødekommenhed overfor Konservatives og Venstres Anskuelse i Skolekommissionen, Anskuelse, som Biskop Sørensen ikke kunde slutte sig til. Han stod i Venstregruppen og udarbejdede sammen med forskellige andre det Forslag, som var Grundlag for Forhandlingen. Jeg tillægger Biskop Sørensen lige saa stort Kendskab til Seminarier og Læreruddannelse som det ærede Medlem Hr. Moltesen.

A. C. Mortensen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har at gøre. Det ærede Medlem Hr. Moltesen fremsatte den skarpe Udtalelse, at dette var en slet Lov, og talte samtidig om sit store Kendskab til Seminarier. Maa jeg i den Anledning gøre opmærksom paa, at Udvalget har faaet den mest indtrængende Opfordring fra Dansk Seminarieforening om endelig at gennemføre denne Lov med en 4-aarig Uddannelse. Jeg kan føje til, at jeg for ganske faa Dage siden har faaet et Brev fra en saa anerkendt Seminarieforstander som Vinther i Silkeborg, hvori han udtaler sin Glæde over, at der nu endelig er Udsigt til at faa denne Lov ført igennem, saa det er i hvert Fald kun faa af dem, der har særligt Kendskab til Seminarier, som har den Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Moltesen.

Maa jeg aa i Anledning af nogle Ud-